

РАЗГОВОРЪ СЪ МАЯКОВСКИ

Даскалъ свой

да те наричамъ

азъ не смѣя, —

не желая

зарадъ менъ

да се срамувашъ.

Но щомъ мога

както ща

да пѣя,

ти въвъ мене

своя гласъ

ще чувашъ :

Азъ ти ставамъ

самъ

високоговорителъ.

Съ цѣло гърлице

ще крѣскамъ

вредомъ :

— Маяковский

чашу жизни

выпилъ,

я теперъ ему сюда

литпредомъ ! —